

Державний вищий навчальний заклад
«Українська академія банківської справи
Національного Банку України»

Препринт серії № UABS MEN/2012/018

Турченко Т.В., к.е.н., доцент кафедри менеджменту
Руденко Я.П., студентка 5 курсу, обліково-фінансового факультету

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ ДЛЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Турченко Т.В.

к.е.н., доцент кафедри менеджменту
ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»,

Руденко Я.П.

студентка п'ятого курсу обліково-фінансового факультету
ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ДЛЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

У сучасних умовах швидке розгортання глобалізаційних процесів провокує активізацію наукових досліджень щодо розв'язання питань, пов'язаних з визначенням проблем і перспектив розвитку певних країн, а також детермінуванням їх місця та ролі у світогосподарських зв'язках. Разом з тим традиційно фінансова інтеграція передбачає співробітництво держав та їх економічну відкритість. Як правило, згодом можуть сформувати великі міжнародні об'єднання, які створять відповідні умови, що будуть сприятливими для побудови та подальшого функціонування економічних зв'язків між державами. Не секрет, що яскравим прикладом такої інтеграції є Європейське Співтовариство.

Євроінтеграція для України виступає певним природним наслідком здобуття нею незалежності. Це можна стверджувати, виходячи з історії українського народу: адже у нас яскраво виражене прагнення жити у економічно розвинутій, демократичній державі. Метою курсу України, спрямованого на європейську інтеграцію, є створення певних умов для входження нашої країни до числа розвинутих європейських країн, завдяки масштабним внутрішнім перетворенням, що виступає пріоритетом загальнодержавної політики на сьогоднішній день.

Україна поступово інтегрується до європейських фінансових ринків, і наслідки даного процесу стають дедалі відчутнішими для розвитку національної фінансової системи. Після приєднання нашої держави у 2008 році до Світової організації торгівлі (СОТ) було започатковано переговори щодо створення всеосяжної та поглибленої зони вільної торгівлі (ЗВТ) між Україною та ЄС, що одночасно виступає одним із головних стратегічних завдань нашої країни у сфері економіки. Завдяки створенню такої ЗВТ, відбувається наближення держави до європейських стандартів та продовжується поетапна інтеграція України до Євросоюзу. Метою заходів нашої держави, згідно з угодою про ЗВТ, є проведення адекватних реформ, що стануть дієвою рушійною силою для загального економічного розвитку України.

Створення ЗВТ визначає не лише скасування митних тарифів, а й приведення інструментів і важелів регулювання в нашій країні до загальновикористовуваних світових стандартів. Успішне функціонування ЗВТ також передбачає лімітування нетарифних кордонів у торгівлі товарами шляхом взаємного визнання технічних стандартів; впровадження нульових

тарифів; надання технічної допомоги, проведення навчання та тренінгів, а також інвестування в розвиток інфраструктури. При цьому держава повинна привести у відповідність правову базу, що стосується конкуренції, внутрішнього регулювання ринків та корпоративного управління до тих принципів, що діють у ЄС [1].

Однією з основних проблем у процесі переговорів щодо створення ЗВТ є саме необхідність чітко визначити комплекс економічних і секторальних завдань, розроблення механізмів адаптування та певних впливових рамок їх подальшої імплементації. Експерти зазначають, що реалізація поглибленої ЗВТ залежатиме від здатності української влади та бізнесу знайти баланс інтересів для досягнення поставленої мети, і вимоги, які Україна повинна буде виконати для її запровадження, фактично співпадатимуть з програмою потрібних для України реформ, що становитиме потужний імпульс для її загального розвитку [2].

На сьогодні в Україні існує ряд проблем, пов'язаних з виходом українських товарів на європейські ринки. Вони виникають саме через те, що законодавство, прийняте Євросоюзом, виконується нашою країною не належним чином, звідки з'являються і певні труднощі: технічні процедури, стандарти та правила оцінки суперечать нормативам щодо технічних бар'єрів у сфері торгівлі, наданих СОТ; спостерігається недостатня захищеність прав інтелектуальної власності, включаючи, насамперед, географічні позначення та відсутність їх належного виконання; санітарні та фітосанітарні заходи є суперечливими стосовно діючих правил СОТ і, нарешті, має місце дефіцит ефективних законів з питань розвитку конкуренції [1].

Однією з основних переваг у створенні ЗВТ має бути трансформація торговельних стосунків між Україною та ЄС на рівноправних засадах у довгостроковій перспективі. А, отже, зазначена трансформація повинна передбачати необхідність поступової лібералізації руху робочої сили, товарів, робіт і послуг, а також повноцінного виходу України на європейський ринок із конкретно зазначеним часовим діапазоном.

Таким чином, сучасний етап розвитку економіки нашої держави є досить важливим з погляду пошуку місця України в системі міжнародних відносин. У зв'язку з цим слід наголосити, що у нашої країни є всі шанси створити якісно нові взаємовідносини з європейськими структурами. Водночас Україна має відповідні умови та вигідне економіко-географічне положення для стійкого економічного розвитку. Однак цього можна досягти лише за умови реалізації виваженої загальнодержавної політики, адекватної європейським нормам і стандартам. Тому дотримання зазначених вище умов дасть змогу Україні посісти гідне місце серед європейської спільноти незалежних держав.

Література:

1. Ключові напрями діалогу Україна – ЄС на сучасному етапі [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://rayon.novograd.com.ua/index.php/novaja-glavnaja/749-kljuchovi-naprjami-dialogu-ukrayinaes-na-suchasnomu-etapi>

2. ЄС - Україна: економічні наслідки та перспективи Європейської Політики Сусідства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ua.boell.org/downloads/IER_Report_final.pdf